

עת"א 17221/04/15 - נמר סוואעד נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

03 מאי 2015

עת"א 17221-04-15 סוואעד (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

העותר נמר סוואעד (אסיר)

ע"י עו"ד תמי אולמן

נגד

המשיבים

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

ע"י היעוץ המשפטי של שב"ס

2. מדינת ישראל

ע"י פרקליטות פלילית מחוז חיפה

פסק דין

עתירה זו מופנית כנגד החלטת שב"ס, לפיה ישובץ העותר בכלא אלה שבדרום, זאת לאחר ששהה בעבר תקופה ממושכת בבית מעצר קישון. לטענת העותר, אין כל מניעה להותירו במתקן הכליאה שבקישון, ולחלופין יש לשלבו במתקן כליאה במחוז הצפון, וזאת בשים לב להיותו תושב הצפון, בעל משפחה הכוללת אישה ותינוקת, באופן שבו העברתו למתקן הכליאה בדרום מונעת ממנו בפועל להיות בקשר סביר עם משפחתו.

מתגובת שב"ס עולה כי העותר מרצה מאסר למשך 7 שנים בגין ביצוע עבירות רכוש ועבירות אלימות חמורות. הוא הוחזק במתקן הכליאה בבית מעצר קישון תקופה ממושכת, וזאת בעת שהיה במעמד של עצור עד לתום ההליכים. משנגזר דינו והשתנה סיווגו לאסיר, דנה ועדת מיון בעניינו ומצאה כי יש להעביר את העותר לכלא אלה שבדרום, זאת עקב סיווגו כאסיר אשר יש להחזיקו במתקן כליאה ברמת ביטחון בינונית עד גבוהה וכן בשים לב לסכסוכים שיש לעותר במתקני כליאה אחרים. ועדת המיון שדנה בעניינו של העותר בחנה בפועל את בתי הכלא הרלוונטיים בארץ, בשים לב לדרגת הביטחון הנדרשת ובהתייחס לסכסוכים שיש לעותר בבתי הכלא, ומצאה כי הכלא היחידי בו ניתן לכלוא את העותר, לעת הזו, הוא בדרום. בנסיבות אלו התקבלה ההחלטה כפי שהתקבלה.

דין העתירה להידחות.

הלכה היא כי אין לאסיר זכות לבחור את מתקן הכליאה בו ירצה את מאסרו. עניין זה נתון לסמכותו הבלעדית של שב"ס, ובית המשפט לא יתערב בהחלטות אלו, אלא אם מדובר בהחלטה בלתי סבירה בצורה קיצונית או שלא נשקלו השיקולים הנדרשים לעניין. אין זה המקרה שבפני.

עובדת מקום מגוריו של העותר ומצבו המשפחתי הייתה ידועה לשב"ס והובאה בחשבון גם על ידי ועדת המיון. אלא שביחד עם נתונים אלו הביאה בחשבון ועדת המיון את הערכת המסוכנות הנשקפת מהעותר, וכפועל יוצא מכך את רמת הביטחון של מתקן הכליאה אשר יש לשבץ בו את העותר. על נתונים אלו התווספו נתונים בדבר אסירים המסוכסכים עם העותר. כפועל יוצא מהצלבת כל אותם נתונים, לא היה מנוס אלא לסווג את העותר בכלא בדרום.

הטענה כי ניתן להעביר אסיר אחר לכלא בדרום (מבין האסירים איתם מסוכסך העותר) היא טענה שלא היה מקום להעלותה. ראשית, גם לאותם אסירים אחרים זכויות, בני משפחה וכיוצ"ב. מעבר לאמור, ההחלטה איזה אסיר מבין אסירים מסוכסכים יסווג בכלא מסוים ואיזה בכלא אחר היא מסוג ההחלטות שבית המשפט אינו מתערב בהן, אלא כאמור, במקרים חריגים, ואין זה המקרה שבפני.

החלטת שב"ס בעניינו של העותר התקבלה משיקולים מקצועיים וענייניים ולאחר שנשקלו כל הנתונים, לרבות נתוני המשפחתיים של העותר. לא מצאתי כל עילה להתערב בהחלטה.

הבאתי בחשבון כי העותר שהה תקופה ממושכת במתקן הכליאה בקישון כעצור. העובדה שהיה במתקן כליאה זה, לרבות התנהגותו החיובית שם (לטענתו), היא נתון שעל ועדת המיון לשקול, אם וכאשר יתפנה מקום במתקן כליאה בצפון. ואולם לעת הזו, בהעדר מקום במתקני כליאה העונים לדרגת הביטחון הנדרשת ובהתחשב בסכסוכים שיש לעותר, על פי מידעי שב"ס, טרם הגיע המועד לבחון שוב את אפשרות העברתו של העותר למתקן כליאה בצפון.

בסיכומי של דבר, העתירה נדחית. עם זאת יוער, כי ראוי ששב"ס יבחן מעת לעת ובתוך שלושה חודשים מהיום את מצב מצאי מקומות הכליאה האפשריים עבור העותר בצפון, ובמידת האפשר תישקל שוב האפשרות להחזירו למתקן כאמור.

בכפוף להבהרה דלעיל, העתירה נדחית.

יש לשלוח עותק פסק דין לב"כ הצדדים וכן לעותר באמצעות מחלקת האסיר בשב"ס.

ניתן היום, י"ד אייר תשע"ה,
03 מאי 2015, בהעדר
הצדדים.
ר' שפירא, ס. נשיא